

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia WSA Dariusz Kurkiewicz (spr.)

Sędziowie: WSA Tamara Dzielakowska

WSA Dorota Jadwiszczok

po rozpoznaniu w Gdańsku w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym
w dniu 18 października 2017 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie
na bezczynność Burmistrza Miasta Kościerzyny
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa,
2. umarza postępowanie w zakresie bezczynności,
3. zasądza od Burmistrza Miasta Kościerzyny na rzecz skarżącego Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 580 zł (słownie złotych: pięćset osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy,
Za zgodność

STARSZY
SEKRETARZ SĄDOWY
A. Puzosiewicz
Agnieszka Puzosiewicz

Uzasadnienie

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie (dalej Stowarzyszenie) wniosło skargę na bezczynność Burmistrza Miasta Kościerzyna w przedmiocie nieudostępnienia informacji publicznej zgodnie z treścią wniosku Stowarzyszenia z 6 stycznia 2014 r., co stanowi naruszenie przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1, art. 13 oraz art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, Dz.U.2014.782 j.t. (zwanej dalej: u.d.i.p.).

Stowarzyszenie wniosło o stwierdzenie, że bezczynność Burmistrza Miasta Kościerzyna miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, zobowiązanie strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z 6 stycznia 2014 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Przedstawiając stan sprawy pełnomocnik Stowarzyszenia wskazał, że Stowarzyszenie od kilku lat uczestniczy w projekcie Biura Ochrony Zwierząt przy Fundacji dla Zwierząt ARGOS, polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym. W ramach tego projektu prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hycli oraz polityki gmin i urzędów. I tak, od 2006 r. do wszystkich (2479) gmin w Polsce kierowany jest wniosek o udzielenie informacji publicznej na temat sposobu i skutków wykonywania ich zadania własnego „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywanie”, przewidzianego ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, (Dz.U.2013.856, zwaną dalej: u.o.z.). Uzyskana w ten sposób informacja z całego kraju publikowana jest zbiorczo pod adresami <http://www.boz.org.pl/gminy.htm> (lata 2006-2012) oraz <http://www.boz.org.pl/monitor> (od 2013 r.).

W związku z powyższym, w dniu 6 stycznia 2014 r. skarżący złożył drogą elektroniczną do Burmistrza Miasta Kościerzyna (na adres urząd@koscierzyna.gda.pl pobrany z Biuletynu Informacji Publicznej Miasta Kościerzyna) wniosek o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie:

1. z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2013 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/ odławiania bezdomnych zwierząt?

2. z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2013 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?

3. ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2013 r.? (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)

4. jaki był w 2013 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wyłapywanie, odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne)?

5. ponadto wniosło Stowarzyszenie o udostępnienie treści i postaci umowy (umów) o zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom w 2013 r.

Ponieważ w terminie przewidzianym przez art. 13 u.d.i.p. podmiot obowiązany do udostępnienia informacji w jakikolwiek sposób nie zareagował na wniosek, w dniu 9 lutego 2014 r. wnioskodawca drogą elektroniczną ponowił żądanie udostępnienia informacji (monit wysłany na adres urząd@koscierzyna.gda.pl). Do dnia złożenia niniejszej skargi, a więc z naruszeniem wszystkich terminów określonych przez art. 13 u.d.i.p., podmiot obowiązany nie udostępnił wnioskowanej informacji publicznej, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej. Podkreślił pełnomocnik strony skarżącej, że do dnia dzisiejszego na elektroniczny wniosek odpowiedziało 85% polskich gmin.

W ocenie skarżącego, Burmistrz Miasta Kościerzyna dopuścił się rażącej bezczynności, biorąc pod uwagę niemalże rok, jaki upłynął od dnia złożenia wniosku o udzielenie informacji publicznej.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 u.o.z. zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Niewątpliwym jest w ocenie strony skarżącej, iż zapewnianie przez gminę opieki bezdomnym zwierzętom jest realizacją jej ustawowych obowiązków, w którą zaangażowane są środki publiczne. Dlatego wszelkie dane dotyczące wypełnienia tego obowiązku stanowią informację publiczną. Podobnie treść umów zawartych przez gminę do wykonania ustawowego zadania stanowi informację publiczną, również dlatego, że do ich realizacji wykorzystywane są środki publiczne, (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15.04.2008 r., sygn. akt II SAB/Ke 14/08).

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta Kościerzyna wniósł o jej oddalenie uznając, że w sprawie nie miała miejsce zawiniona przez organ bezczynność

- w rozpatrzeniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Wskazał organ, że niezwłocznie po wniesieniu skargi w dniu 2 stycznia 2015 r. skarżącemu Stowarzyszeniu została udostępniona informacja publiczna zgodnie z wnioskiem z 6 stycznia 2014 r.

Burmistrz wskazał, że wniosek z 6 stycznia 2014 r. nie został zarejestrowany w Systemie Elektronicznej Obsługi Dokumentów Urzędu Miasta Kościerzyna, jak również nie znajduje się w skrzynce odbiorczej programu MS Outlook, który obsługuje skrzynkę urząd@koscierzyna.gda.pl. Z kolei wiadomość z 9 lutego 2014 r. wysłana z konta pomorskie@obrona-zwierzat.pl została zablokowana przez moduł antyspamowy, stąd też należy przypuszczać, że wiadomość skarżącego z 6 stycznia 2014 r. trafiła do folderu śmieci MS Outlook, który jest okresowo czyszczony. Zatem, najprawdopodobniej z nieznanych przyczyn technicznych, wiadomość z 6 stycznia 2014 r. program odbiorczy umieścił w folderze śmieci, zaś wiadomość z 9 lutego 2014 r. została potraktowana jako spam.

W piśmie procesowym z 13 lutego 2015 r. skarżący podtrzymał skargę, kwestionując stanowisko o zachowaniu staranności przez organ. Ponadto wyjaśnił dlaczego wysłał wiadomość na pocztę elektroniczną organu według adresu ujawnionego w BIP i świadomie nie korzysta z Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP) uznając, że system ten obciążony jest wadami i dysfunkcyjny. To gminę, a nie wnioskodawcę obarczają skutki tworzenia nieprzyjaznego środowiska dla skutecznego doręczania wiadomości elektronicznych. W kolejnym piśmie procesowym z 28 lutego 2015 r., skarżący powołał się na otrzymane od operatora usługi hostingowej fragmenty logów dokumentujących transmisję wiadomości elektronicznych z 6 stycznia 2014 r. i 9 lutego 2014 r., z których według niego wynika, że obie wiadomości zostały skutecznie doręczone na serwer odbiorcy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wyrokiem z 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II SAB/Gd 21/15 oddalił skargę Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie na bezczynność Burmistrza Miasta Kościerzyny w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

Sąd stwierdził, że przepisy nie wskazują na konkretną formę wniosku, dopuszczalne jest jego złożenie w każdej formie, to jednak dla ustalenia czy organ

dochował ustawowego terminu do udostępnienia informacji publicznej wyjaśnienia wymagała okoliczność, czy wniosek w tej sprawie został skutecznie złożony.

Sąd I instancji podzielił stanowisko organu, zgodnie z którym Burmistrz nie odebrał przesłanych drogą elektroniczną obu wiadomości zawierających to samo żądanie, z przyczyn niezależnych od organu i sposobu organizacji komunikacji elektronicznej. Oznacza to tym samym, że skoro nie zapoznał się z wnioskiem, to nie mógł udostępnić żądanych informacji według zasad określonych w ustawie. Powoływany przez skarżącego jako dowód wydruk operatora usługi hostingowej - home.pl S.A. i logi transmisji, potwierdza jedynie dotarcie wiadomości wysłanej z adresu elektronicznego nadawcy do systemu teleinformatycznego odbiorcy na serwer organu. Nie oznacza to natomiast dostarczenia wiadomości na pocztę elektroniczną organu. Tym samym brak jest w niniejszej sprawie dowodu, że organ wiadomość otrzymał w taki sposób, by móc się z nią zapoznać. Pomiędzy dotarciem informacji na serwer pocztowy odbiorcy, a jej otrzymaniem na urządzeniu końcowym system informatyczny może stosować tego rodzaju filtry i programy antywirusowe, które wyeliminują otrzymywane wiadomości jeszcze przed skierowaniem ich do odbiorcy. Takie wiadomości traktowane jako tzw. "spamy" w ogóle nie docierają do odbiorcy, ewentualnie kierowane są do folderu "śmieci", systematycznie i automatycznie oczyszczanego.

W opisaney sytuacji brak jest okoliczności, które potwierdzałyby otrzymanie spornego wniosku przez organ. Sąd nie zauważył również po stronie skarżonego organu nieprawidłowości i celowego działania polegającego na blokowaniu wpływu elektronicznej korespondencji od skarżącego stowarzyszenia.

Sąd I instancji zwrócił uwagę, że skarżący wyjaśnił przyczynę świadomego niewykorzystywania dostępnego na stronie organu sposobu doręczeń przez system ePUAP, umożliwiający jednoczesne uzyskanie elektronicznego poświadczenia odbioru korespondencji. Chociaż w świetle przepisów ustawy nie ma takiego obowiązku, to jednak wybór tej właśnie, tak krytycznie ocenionej drogi elektronicznego przesyłu wiadomości, zapewniłby bezpieczne dotarcie korespondencji do organu.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że nie ma dowodów potwierdzających otrzymanie przez Burmistrza Miasta Kościerzyna wniosku skarżącego z 6 stycznia 2014 r., powtózonego również nieotrzymanym wnioskiem

- z 9 lutego 2014 r. Oznacza to, że organ nie pozostawał w dniu wniesienia skargi w bezczynności w rozpoznaniu przedmiotowego wniosku, a wykonanie tej czynności materialno-technicznej po wniesieniu skargi było w tych okolicznościach prawnie obojętne.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie. Wyrok zaskarżyło w całości i zarzuciło:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13 ust. 1 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 poz. 782), zwanej dalej u.d.i.p., w zakresie, w jakim przepis ten reguluje prawne konsekwencje złożenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż przesłanie drogą elektroniczną wniosku o udostępnienie informacji publicznej, poświadczane fragmentami logów dokumentujących transmisję wiadomości elektronicznych na serwer pocztowy adresata, tj. organu zobowiązanego do udostępnienia informacji, przy zaprzeczeniu przez organ faktu otrzymania wniosku, nie jest skutecznym "złożeniem wniosku";

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

a) art. 133 § 1 P.p.s.a., w zakresie, w jakim przepis ten nakazuje sądowi wydanie wyroku na podstawie akt sprawy, poprzez wydanie przez WSA rozstrzygnięcia nie znajdującego umocowania w aktach sprawy, gdyż kwestionowany wyrok jest sprzeczny z rzeczywistym stanem faktycznym sprawy, wynikającym z dowodów znajdujących się w aktach sprawy, a szczególnie z dowodu w postaci fragmentów logów, będących świadectwem doręczenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej na serwer pocztowy organu, co skutkowało błędną konkluzją, jakoby wniosek o udostępnienie informacji publicznej skarżącego z 6 stycznia 2014 r. nie został skutecznie doręczony do adresata, tj. Burmistrza Miasta Kościerzyna;

b) art. 141 § 4 p.p.s.a. w zw. z art. 106 § 3 i § 5 p.p.s.a. w zw. z art. 232 zdanie drugie K.p.c., art. 151 p.p.s.a., art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. i art. 149 § 1 zdanie drugie p.p.s.a. oraz art. 13 u.d.i.p., w zakresie, w jakim przepis ten nakazuje sądowi przedstawienie w uzasadnieniu wyroku stanu sprawy, poprzez niedostateczne wyjaśnienie sprawy w zakresie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a przez to przyjęcie przez WSA merytorycznie błędnych ustaleń faktycznych, niezgodnych ze stanem rzeczywistym, wynikającym z okoliczności i dowodów, zawartych w aktach

sprawy, a szczególnie z dowodu w postaci fragmentów logów, będących świadectwem doręczenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej na serwer pocztowy organu, co skutkowało błędną konkluzją, jakoby wniosek o udostępnienie informacji publicznej skarżącego z 6 stycznia 2014 r. nie został skutecznie doręczony do adresata, tj. Burmistrza Miasta Kościerzyna i oddaleniem skargi, pomimo naruszenia przez organ administracji terminów określonych przez art. 13 u.d.i.p., gdy tymczasem postępowanie należało umorzyć w części dotyczącej zobowiązania organu do rozpoznania wniosku Stowarzyszenia (gdyż wobec udostępnienia przez organ żądanej informacji publicznej do dnia rozpoczęcia rozprawy, stało się ono w tym zakresie bezprzedmiotowe) i jednocześnie rozstrzygnąć czy bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W oparciu o powyższe zarzuty kasacyjne Stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z 19 maja 2017 r. sygn. akt I OSK 2403/15 Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania WSA w Gdańsku oraz zasądził od Burmistrza Miasta Kościerzyny na rzecz Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie kwotę 320 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Za zasadny uznał Sąd II instancji zarzut naruszenia prawa materialnego art. 13 ust. 1 u.d.i.p., a w konsekwencji również zarzut naruszenia art. 151 p.p.s.a. w związku z art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. i art. 149 § 1 zdanie drugie p.p.s.a..

Nie budzi wątpliwości Sądu kasacyjnego, że skarżące kasacyjnie Stowarzyszenie miało prawo złożyć wniosek o udostępnienie informacji publicznej w formie elektronicznej i z takiej drogi skorzystało przesyłając na adres elektroniczny urzędu wniosek o udzielenie informacji publicznej. Skoro adres poczty elektronicznej został opublikowany przez sam organ na stronie internetowej Urzędu Miasta Kościerzyna, to należy przyjąć, iż organ zobowiązuje się do obsługi elektronicznej skrzynki pocztowej w sposób sprawny, umożliwiający skuteczny przepływ informacji. Nie sposób przy tym zaaprobować stanowiska, że wnioskodawca jest zobligowany do uzyskania informacji, czy wniosek został przez organ odebrany. Żaden z przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej nie nakłada na

- · występującego o informację publiczną obowiązku w tym zakresie. Efektywne złożenie wniosku w formie pisemnej, w rozumieniu przyjętym w rozpoznawanej sprawie, wymagałoby uzyskania urzędowego potwierdzenia odbioru przez organ, co prowadziłoby do sytuacji, w której organ mógłby skutecznie uchylać się od spełnienia konstytucyjnego obowiązku udzielenia informacji, podnosząc brak dowodu doręczenia wniosku (zarówno w przypadku skierowania pisma drogą elektroniczną, jak i zwykłą przesyłką pocztową). Tymczasem organ powinien zapewnić takie funkcjonowanie przepływu wiadomości w systemie wewnętrznym, aby zagwarantować sobie możliwość odbioru wiadomości znajdujących się na obsługującym go serwerze.

Wadliwa wykładnia przepisu art. 13 ust. 1 u.d.i.p. doprowadziła do niezasadnego oddalenia skargi na podstawie art. 151 p.p.s.a., skoro Sąd I instancji przyjął, że nie można mówić o bezczynności organu w sytuacji, gdy wniosek o informację publiczną dostarczony na serwis poczty elektronicznej urzędu nie został złożony, podczas gdy w świetle prawidłowej wykładni powyższego przepisu wniosek, który został wysłany należy traktować jako wniosek skutecznie złożony w trybie art. 13 ust. 1 u.d.i.p., a tym samym – w przypadku skargi na bezczynność - zachodziła konieczność oceny zachowania organu w związku z tak złożonym wnioskiem w ramach kompetencji przysługujących Sądowi – w stanie prawnym, w którym zapadł zaskarżony wyrok, tj. przed wejściem w życie ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2015 r., poz. 658) - na podstawie art. 149 § 1 zdanie drugie p.p.s.a. ewentualnie w związku z art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. Tym samym za trafny uznał NSA zarzut naruszenia powyższych przepisów postępowania.

Rozpoznając ponownie sprawę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 190 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2017 r. poz. 1369, dalej: p.p.s.a.) sąd, któremu sprawa została przekazana, związany jest oceną prawną dokonaną w tej sprawie przez Naczelny Sąd Administracyjny. Przez ocenę prawną, o której mowa w powołanym przepisie należy rozumieć osąd o prawnej wartości sprawy, a ocena prawna może dotyczyć stanu faktycznego, wykładni przepisów prawa materialnego i procesowego, prawidłowości

korzystania z uznania administracyjnego, jak też kwestii zastosowania określonego przepisu prawa jako podstawy do wydania takiej, a nie innej decyzji. Obowiązek podporządkowania się ocenie prawnej wyrażonej w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego ciąży na sędzi, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania i może być wyłączony tylko w przypadku istotnej zmiany stanu prawnego lub faktycznego (por. m.in. wyroki NSA: z dnia 3 września 2008 r., sygn. akt I OSK 1311/07 oraz z dnia 17 stycznia 2012 r., sygn. akt I OSK 158/11).

Powyższe oznacza, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku orzekając w niniejszej sprawie jest związany stanowiskiem wyrażonym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 maja 2017 r., sygn. akt I OSK 2403/15 i nie może wyrazić poglądu odmiennego od zapatrywania utrwalonego w pisemnym uzasadnieniu wyroku NSA.

Uwzględniając zatem ocenę prawną wyrażoną przez Naczelnny Sąd Administracyjny, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku doszedł do wniosku, że skarga rozpatrywana w niniejszej sprawie ma uzasadnione podstawy. Burmistrz Miasta Kościerzyna dopuścił się bowiem bezczynności w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem skarżącego Stowarzyszenia z 6 stycznia 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej.

Naczelnny Sąd Administracyjny jednoznacznie uznał, że wniosek o udostępnienie informacji publicznej wysłany drogą elektroniczną na adres udostępniony w BIP należy uznać za wniosek pisemny. Zdaniem NSA do obowiązków organu administracji należy taka konfiguracja poczty elektronicznej, aby zapewnić bezproblemowy i niezwłoczny odbiór przesyłanych na ten adres podań.

Powyższe czyni zbędnymi dalsze rozważania w kwestii skuteczności powzięcia przez organ informacji o wysłanym drogą elektroniczną wniosku, a jednocześnie przesądza o tym, że wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z 6 stycznia 2014 r. podlegał załatwieniu w trybie przewidzianym przepisami u.d.i.p.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w tym terminie, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie

- o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (ust. 2).

W tym samym terminie, jak wynika z art. 16 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 u.d.i.p., podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej winien wydać decyzję o odmowie jej udostępnienia, o ile stwierdzi, że zachodzą podstawy do takiej odmowy, na przykład wynikające z ograniczeń w dostępie do informacji publicznej, określonych w art. 5 u.d.i.p.

Stwierdzić należy, że bezczynność podmiotu obowiązanego do udostępniania informacji publicznej ma miejsce wówczas, gdy w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie tej informacji podmiot taki:

- nie udostępnia informacji publicznej w formie czynności materialno-technicznej w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem (art. 13 ust. 1 u.d.i.p.), albo
- nie wydaje decyzji o odmowie udostępnienia żądanej informacji publicznej albo o umorzeniu postępowania (art. 16 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p.), albo
- nie powiadamia pisemnie wnioskodawcy o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i nie wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie, jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku (art. 14 ust. 2 u.d.i.p.).

W niniejszej sprawie ocena zarzucanej Burmistrzowi bezczynności według powyższych kryteriów wymagała w pierwszej kolejności podjęcia działań zgodnych ze wskazaniem co do dalszego postępowania zawartymi w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 maja 2017 r. Należy bowiem zauważyć, że w końcowej części uzasadnienia tego orzeczenia NSA wskazał na konieczność dokonania przez Sąd pierwszej instancji oceny działania organu w kontekście zarzucanej mu bezczynności z uwzględnieniem faktu, że udostępnił żadaną informację publiczną 2 stycznia 2015 r.

Burmistrz Miasta Kościerzyna, któremu skarżący skutecznie doręczył wniosek o udostępnienie informacji publicznej w dniu 6 stycznia 2014 r., nie podjął w terminie 14 dni odpowiednich czynności, tj. nie udostępnił przedmiotowej informacji w formie czynności materialno-technicznej, ani też nie wydał decyzji o odmowie jej udzielenia, bądź o umorzeniu postępowania.

Skoro więc organ w wymaganym prawem terminie nie rozpatrzył wniosku w trybie określonym przez ustawę, to uznać należy, że pozostawał w bezczynności w rozumieniu art. 149 § 1 p.p.s.a. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2015 r. poz. 658).

W ocenie Sądu bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W orzecznictwie wskazuje się, że pod pojęciem "rażącego naruszenia prawa", w znaczeniu art. 149 p.p.s.a., należy rozumieć takie działania lub zaniechania organu prowadzącego postępowanie, które w sposób niewątpliwy i oczywisty pozostają w sprzeczności z obowiązkiem podejmowania czynności zmierzających bezpośrednio do załatwienia w terminie sprawy administracyjnej. Przewlekłość postępowania ma miejsce, jeżeli organ prowadzący postępowanie nie podejmuje czynności niezbędnych do załatwienia sprawy lub dokonuje czynności zbędnych (niepotrzebnych) do jej załatwienia, a więc wtedy gdy pozoruje swoją aktywność (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 listopada 2016 r., sygn. akt II SAB/Go 96/16). W wyroku z dnia 8 sierpnia 2016 r. WSA w Gliwicach, sygn. akt IV SAB/Gl 128/16 stwierdził, że ocena charakteru naruszenia prawa powinna być dokonywana w powiązaniu z okolicznościami danej sprawy, rozpatrywanej indywidualnie, wyznaczonej przez wiele elementów zmiennych. Oceniając, czy naruszenie prawa jest rażące, należy uwzględnić zarówno proste zestawienie terminów rozpoczęcia postępowania i jego zakończenia, względnie braku zakończenia, jak i także warunkowane okolicznościami materialnoprawnymi sprawy czynności, jakie powinien podjąć organ dążąc do merytorycznego rozstrzygnięcia konkretnej sprawy (oba orzeczenia dostępne na stronie internetowej: www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

W ocenie Sądu, w odniesieniu do bezczynności organu w rozpoznaniu wniosku skarżącego o udostępnienie informacji publicznej można mówić o rażącym naruszeniu prawa, skoro, jak już wyżej wskazano, organ udzielił skarżącemu odpowiedzi na jego wniosek z 6 stycznia 2014 r. dopiero pismem z 2 stycznia 2015 r.. Nastąpiło to po wniesieniu skargi. Uchybienie terminu do załatwienia złożonego wniosku było zatem znaczne. Organ miał możliwość udzielenia żądanej informacji już w dacie otrzymania skargi, jednak tego nie uczynił, co stanowi wyraz

- albo lekceważenia skarżącego, albo celowego przedłużenia postępowania. I ta okoliczność decyduje o uznaniu, że beczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W związku z tym, że przed datą orzekania przez sąd Burmistrz Miasta Kościerzyna nie pozostawał już w beczynności wobec udostępnienia skarżącemu informacji publicznej objętej wnioskiem z 6 stycznia 2014 r., postępowanie w zakresie zobowiązania organu do załatwienia tego wniosku należało umorzyć jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a.

Rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów postępowania zostało wydane na podstawie art. 200 p.p.s.a. i art. 205 § 2 p.p.s.a. w związku z § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe, sąd orzekł, jak w sentencji

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono w oparciu o art. 205 p.p.s.a. w związku z § 14 ust. 1 pkt 1 lit. "c" rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

Sąd orzekł w niniejszej sprawie na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym na podstawie art. 119 pkt 4 p.p.s.a., zgodnie z którym sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania.

Na oryginalne właściwe podpisy

Za zgodność

STARSZY
SEKRETARZ SĄDOWY
A. Pazdykiewicz
Agnieszka Pazdykiewicz